

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/155/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913206459
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913206459.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska ul. č. 1, 814 52 Bratislava, právne zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, so sídlom Nám. M. Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, adresa pre písomný styk: P. O. BOX 75, 820 09 Bratislava 29, proti odporcovi: B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. cesta XX, XXX XX U., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Zdenkou Majákovou, pracovníčkou Okresného súdu Ružomberok, v konaní o zaplatenie 50,70 eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur, ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.08.2013 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur spolu s trovami konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca sa na výzvu revízora dňa 05.01.2012 na linke MHD č. 93 nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom. Preto navrhovateľovi v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok, aby mu odporca zaplatil cestovné 0,70 eur a úhradu 50,00 eur. Odporca dlžnú sumu vo výške 50,70 eur navrhovateľovi neuhradil a nereagoval ani na písomnú upomienku „Pokus o zmier - výzva na zaplatenie“ zaslanú odporcovi doporučené zo strany právneho zástupcu navrhovateľa dňa 14.02.2012, v ktorej mu bola poskytnutá dodatočná lehota na uhradenie vzniknutej pohľadávky navrhovateľa.

Na základe tvrdení navrhovateľa a ním predložených dôkazov súd vydal vo veci dňa 23.09.2013 platobný rozkaz č.k. 8Ro/667/2013-8, ktorý bol pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporcovi zrušený uznesením č.k. 8Ro/667/2013-15 zo dňa 14.11.2013 a vo veci bolo nariadené pojednávanie.

Vzhľadom na to, že sa súdu nepodarilo šetrením zistiť súčasný pobyt odporcu, ktorý sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava a nepreberá zásielky, súd mu na ochranu práv a záujmov v tomto konaní uznesením č.k. 9C/155/2013-24 zo dňa 03.02.2014 ustanovil opatrovníka v osobe pracovníčky Okresného súdu Ružomberok.

V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, ako aj v neprítomnosti opatrovníčky odporcu, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané.

Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinami založenými v spise, a to predovšetkým s Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok VS č. 1200809, Pokusom o zmier - výzvou na zaplatenie zo dňa 13.02.2012 a poštovým podacím hárkom zo dňa 14.02.2014.

Z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok VS č. 1200809 mal súd preukázané, že odporca dňa 05.01.2012 cestoval v prostriedku mestskej hromadnej dopravy linka č. 93, č. voza 4821/1, bez cestovného lístka. Odporca na výzvu revízora (zamestnanca navrhovateľa povereného vykonaním kontroly cestovných lístkov) odmietol zaplatiť za porušenie MPP a Tarify MHD sumu cestovného 0,70 eur a prirážku 50,-eur. Pokusom o zmier - výzvou na zaplatenie zo dňa 13.02.2012 vyzval právny zástupca navrhovateľa odporcu na úhradu žalovanej sumy do 5 dní odo dňa doručenia výzvy. Zaslanie výzvy preukázal navrhovateľ poštovým podacím hárkom, z ktorého vyplynulo, že uvedená výzva bola odporcovi odoslaná dňa 14.02.2012.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 8 ods. 2 zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach ak z tarify cestovného alebo z prepravného poriadku nevyplýva inak, cestovné za dopravné služby je splatné pred uskutočnením prepravy.

Podľa § 8 ods. 5 zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky, na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa § 8 ods. 6 zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Podľa § 16 ods. 2 písm. b) zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach dopravca je oprávnený zisťovať totožnosť cestujúcich na účely vymáhania prirážky základného cestovného, ktorá nebola zaplatená na mieste, a na účely zisťovania nároku na zľavu základného cestovného.

Podľa § 16 ods. 4 písm. c) zák. č. 514/2009 o doprave na dráhach cestujúci je povinný preukázať sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z neho platným prepravným dokladom označeným osobám oprávneným kontrolovať prepravné doklady.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané skutočnosti uvedené v návrhu. Zmluva o preprave osôb vzniká konkludentným spôsobom a to nastúpením cestujúceho do dopravného prostriedku. Je povinnosťou cestujúceho pred začatím jazdy kúpiť si cestovný lístok a tento náležitým spôsobom v dopravnom prostriedku označiť. Tým, že odporca cestoval v prostriedku MHD bez cestovného lístka, je povinný zaplatiť cenu cestovného vo výške 0,70 eur a prirážku vo výške 50,-eur, t.j. spolu 50,70 eur.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Účelne vynaložené trovy konania navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur, ktoré boli vyčíslené a priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur + náhrada hotových výdavkov tzv. režijný paušál vo výške 7,81 eur + 20 % DPH vo výške 4,88 eur. Pokiaľ si právny zástupca navrhovateľa uplatnil

náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnych služieb + 3 x režijný paušál + 20 % DPH, súd mu takto uplatnenú náhradu trov konania nepriznal, nakoľko trovy právneho zastúpenia v danej výške nepovažoval za účelne vynaložené. Súd nijako nespochybuje právo navrhovateľa na zastúpenie advokátom (§ 25 O.s.p.) a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na strane jednej a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré síce spolu úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené a odvíjajú sa od iných predpokladov. Súd náklady zastúpenia navrhovateľa advokátom nepovažuje v celom rozsahu za účelné po zistení, že sa jednalo o drobný spor, vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov navrhovateľom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, dátumy a čísla linky MHD podľa priložených dokladov. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné právne znalosti. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, pretože aj keď súd vo veci nariadi pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastnia vychádzajúc z toho, že súd s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech navrhovateľa. V súlade s vymedzením účelu civilného procesu, ktorým má byť ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv, nie sú situácie, keď sa civilné konanie zneužíva a stáva sa nástrojom slúžiacim k vytváraniu rýchleho a ľahkého zisku v podobe náhrady trov konania na úkor protistrany. Nad rámec uvedeného súd poukazuje na to, že k rovnakej aplikácii procesných predpisov o náhrade trov konania v spotrebiteľských - formulárových sporoch dospela aj súdna prax v Českej republike, podľa ktorej typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný (nález Ústavného súdu ČR z 25. júla 2012, sp. zn. I.ÚS 988/2012). Napokon súd poukazuje na to, že môže priznať náhradu len takých trov konania, ktoré boli účastníkom platené v bezprostrednej spojitosti so súdnym konaním, pričom podľa názoru súdu výzva právneho zástupcu navrhovateľa odporcovi na úhradu pohľadávky zo dňa 13.02.2012 (t.j. výzva protistrane pred podaním žaloby) so súdnym konaním bezprostredne nesúvisí, preto odmenu za uvedený úkon právnej pomoci navrhovateľovi nepatrí. Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval všetky výdavky spojené so zastupovaním advokátom za nevyhnutné k riadnemu uplatňovaniu alebo bráneniu práva na súde, a preto navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia primerane znížil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.